

TOVERI

Lännen suomenlaisten työväen lämpökannattaja, ilmestyy Astoriassa Oregon, joka päivä sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuokasta...\$4.00 6 kuukautta...\$22.50
3 kuukautta...\$11.25 1 kuukausi...\$2.50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuokasta...\$6.50 6 kuukautta...\$33.50
3 kuukautta...\$16.75 1 kuukausi...\$3.50

SUBSCRIPTION RATES

In the United States and Canada
One year...\$4.00 Six months...\$2.25
Three months...\$1.25 One month...\$.50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Valtion omistusta Meksikossa

Meksikossa löydetty suuremoinen parafiinikerrostumat olisivat arvokas omaisuus mille hyvänsä maalle. Siksi näytetään Carranza aikovan puhtaa huolessa, ettei näitä usia luonnon antimia täst'edes enää pääsetäkään menemään ulkomaalaisten kapitalistien käsiin, vaan tullaan niitä käyttämään meksikolaisella pääomalla. Onpa puheita siitäkin, että valtio tulee ottamaan niiden käytön omaan haltuunsa. Mitä moitteita Carranzan hallitusta ja sen poliittisillisia periaatteita vastaan tehtäneeikin eri taholta ja eri tarkoituksissa, niin on hän ainakin epäilemättä osunut oikeaan katkastessaan etuoikeuksien myöntämisen ulkomaalaisille. Noilla etuoikeuksilla on tähän saakka vain rikastuttu kansainvälistä suurkapitalismia ja köyhdytetty Meksikon kansaa. Samalla on tullu näkemään — juuri Meksikossa — että etuoikeuksien myöntäminen ulkomaalaisille useimmiten vain viettelee niitä saaneitten ulkomaalaisten yrittämiin aluevaltuuksi oman maansa hallituksen avulla. Heti kun ulkomaalainen kapitaali on joskakin heikossa maassa saanut vakavan jalansijan, ei se enää tahdokaan tyytyä siihen myönnetyksiin mitään sille on annettu, vaan vaatii aina ja lakkaamatta usia etuoikeuksia. Mutta kun nuo kapitalistit ovat eri maista, piirittävät ne maan vallanpitäjiä ja yrittävät saada heidät kukin maansa puolelle yllyttämällä puoluejohtajia kapinoinnin ja avustamalla heidän sellaisia yrityksiään rahallisesti. Estämällä ulkomaalaiset yrittäjät pääsemästä käsiksi Meksikon parafiinarteihin, aikoo Carranza saada ainakin yhden sikäläisen kapinälähteen tukituksi.

Ihane ja todellisuus

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, November 5, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

"Me olemme nähneet monta omittuista tapahtumaa viime aikoina. Meille on selitetty että yleisen toiminnan arvostelu on epäsuosittu. Jos siten on laita, peittää tämän kansakunnan alkuperän syvä häpeä. Tämä kansakunta syntyi yleisen menettelyn mitä terävimmän arvostelun vallitessa. Puhuksemme kotimaisen ajatustavan mukaan, me synnyimme moitteissa, ja jos moite on epäsuosittu, niin sitte on täyskasvuinen erillinen kuin lapsi. Me olemme unohtaneet koko olemassaolomme perusteen jos me olemme unohtaneet miten olla hyväksymättä, miten vastustaa, miten agitoida, miten hajottaa ja rakentaa aina vallankumouksellisiin menettelytapoihin saakka, jos asioiden uudelleen järjestely sellaista

edellyttää. Ellei tämä ole yhtäpitävää historian kanssa, olen minä unohtanut historian." Kuka on ylläolevan lausunnon antaja? Presidentti Wilson. Ja hän on aivan väärässä. Hänen ihanteensa eteen on asettunut nähtävästi joku suurempi kuin hän. Kuulkaamme seuraavaa: "On olemassa raja. Ja se raja saavutetaan silloin kun aletaan selittää, että hallitus menetteli väärin yhtyessään sotaan, että se on siinä väärällä tarkoituksella, tai kun sanotaan jokin vahingoittavaa niistä perusteista joilla hallitus yhtyi sotaan. Ei saa sanoa, että tämä hallitus on Wall-kadun raharuhtinasten tai sotatavetehtailijain ase. Sellainen aiheuttaa niskottelua sotaväen keskuudessa ja uskottomuutta kaikkialla maassa. Sellainen lausunto on väärä ja vaiheellinen, eikä sitä sallita. Ei voida sanoa mitään sellaista joka saattaa kansaa vastustamaan lakkeja. Sotaväenottoa ja asevelvollisuuslakia vastaan ei sallita mitään taistelua — ei mitään joka häiritsee sotaväenottoa tai armeijan muodostamista. Ei voida sanoa mitään sellaista joka vaikeuttaa ja vastustaa hallitusta sodan käynnissä." Kenen lausunto? Postimestari Burlesonin. Ja se on yläpuolella sen mitä presid. Wilson on sanonut. Wilson on väärässä — nyt, vaikkakin hän mahdollisesti on ennen ollut oikeassa. Ja hän on samoin väärässä sanoessaan meidän "unohtaneen." Emme me ole unohtaneet. Kyllä me muistamme vallan hyvin, mutta vika on siinä, että meidän ei sallita puhua niistä seikoista joiden presidentti selittää olevan erottamattomasti yhdistetyn olemassaolomme perusteiden kanssa. Emme me niitä unohtaneet ole, syy ei ole muistimme huononemisesta, vaan kuonokopan käyttämisestä. Presidentti Wilson puhuu siitä miten "pitäisi olla"; Burleson siitä miten todellisuudessa "on." Ensimmäinittu on vain abstraktinen oikeus, jälkimmäinen todellinen mahitkäsyy. Burlesonin määräykset ovat voimassa, Wilsonin eivät ole. Puhdistakkaamme ajatuksemme kaikista salaperäisyydestä. Ensimmäinen lausunto soveltuu ainoastaan rauhan aikaan; sodan aikana astuu sen eteen jälkimmäinen. Sodan aikana on sana ja painovapaus rajoitettu. Miksi petäisimme itsemme selittämällä että niin ei ole sellaisesta josta ajattelemme että siten ei pitäisi olla? Katsokaamme tosiasioita sellaisina kuin ne ovat. Katsokaamme maailmaa sellaisena kuin se on; — todellista aineellista maailmaa; maailma jonkalainen todellisuudessa on olemassa, eikä jonkinlaista ihannemaailmaa, jota ei ole olemassakaan. Siten tehdessä emme me menetä mitään, lukuunottamatta eräänlaista itseämme petämistä, jota vailla me tulemme paljon paremmin toimeen.—New York Call.

Sellaista emme voi kapitalismita toivoa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, November 5, 1917, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Appeal to Reason-lehti on lähettänyt elintarveministerille seuraavanlaisen kirjelmän: Sallikaa meidän kohdistaa huomionne lyhyesti niihin tuloksiin, joita saimme toimeenpanemalla tutkimuksen elintarpeitten hinnoista lukijamme keskuudessa. Tutkimuksemme tulokset osoittavat työläisten keskimääräisten vuositulojen olleen 723 doll. 24 senttiä vuonna 1912 ja 856 doll. 44 senttiä vuonna 1917. Tutkimuksemme tulokset osoittavat että perheen keskimääräinen ruokatarvialasku oli vuonna 1912 283 doll. 40 senttiä ja vuonna 1917 531 doll. 96 senttiä. Tutkimuksemme tulokset osoittavat että perheen keskimääräinen vuosittainen menoera vähenneen ja lämmitysaineisiin

oli vuonna 1912 31 doll. 41 senttiä ja vuonna 1917 49 doll. 83 senttiä. Tutkimuksemme tulokset osoittavat että perheen keskimääräinen vuokratulok oli vuonna 1912 117 doll. 60 senttiä ja vuonna 1917 141 doll. 36 senttiä. Siten me olemme saaneet selville, että yllämainitut pääasiallimmat elintarpeet keskimääräiselle perheelle maksoivat vuonna 1912 432 doll. 41 senttiä ja vuonna 1917 732 doll. 15 senttiä. Tutkimuksemme on kohdistettu kummassakin tapauksessa sellaisiin perheisiin, joissa oli keskimäärin neljä henkilöä. Vuonna 1912 jäi siis käytettäväksi keskimääräinen nelihenkinen perhe vaatukseen, lääkärihoitoon, kasvatustarpeisiin jne. 291 doll. 43 senttiä. Mutta vuonna 1917 jolloin keskimääräiset perheen sisäntulot olivat koonneet vain 132 doll. 60 senttiä, jäi keskimääräinen nelihenkinen perheen vaatukseen, lääkärihoitoon, kasvatustarpeisiin jne., ainoastaan 133 doll. 29 senttiä. Perheen sisäntulojen jäännös yli välttämättömiä elintarpeitten, nimittäin ravinnon, lämmön ja suojan aiheuttamien kulujen oli vuonna 1917 158 doll. 14 senttiä pienempi kuin vuonna 1912. Ja tämä erotus on todellisuudessa vielä paljon pienempi kuin mitä se näyttää, sillä dollarin ostoarvo on nykyisin alhaisempi kuin se oli vuonna 1912. Tämän vähentyneen sisäntulon takia ovat työläiset olleet pakotettuja tunnustamaan pienentämisen ennestäänkin pieniä uhrauksiaan vaatukseen, lääkärintarkastuksiin, kasvatukseen, huvituksiin jne. Meidän tutkimuksemme osoittavat tässä maassa vallitsevan kriittillisen tilanteen vain puutteellisesti. Me emme esitäkään sitä perin pohjin vaan ainoastaan tyypillisenä osotuksena tilanteesta, joka pitää paikkansa Yhdysvaltain kaikissa osissa. Siinä eivät sisälly huomioimien palkatut, kurjimmassa olosuhteissa elävät ja kovimmin rasitetut työläiset, joiden aseman täytyy todellakin olla hirvittävä. Te huomaatte helposti, että kysymyksessä on tilanne, joka vaatii pikaisesti teipäviä toimenpiteitä. Edelleen, se vaatii tehokkaita toimenpiteitä, erikoistoimenpiteitä, jopa äärimmäisiäkin. Tässä tilanteessa ei saisi ollenkaan ottaa huomioon mitään muuta kuin ravinnon, suojan, vaatetuksen ja yleensä riittävien ja kunnollisten elinmäärällisyyksien varaimien kansakunnallemme. Kauan vallitsevat käsitteet yksityisomaisuudesta, yksityisvoitosta, yksityisten etuoikeuksista ja muista samankaltaisista jättä jättä ottamatta huomioon. Englannissa, Ranskassa ja muissa Euroopan sotamaissa oli ensimmäinen sodan antama opetus, kuten hyvin tiedätte, se että kaikki nämä puhtaasti yksityisvoitot ja itsekkäät pyyteet ovat ehdottomasti alistettavat yhteisten etujen alle kansakunnan aseman taloudellisesti varmistamiseksi. Tultiin nopeasti huomamaan, että hallituksen on verrattain suuressa määrässä, enemmän kuin koskaan ennen, itse huolehdittava kansan tarpeista ja valvottava että yksityiset eivät saa kiskoa voittoa elintarpeitten hankinnasta, antaan vain vähän huomiota pääoman n. s. pyhille oikeuksille. Meidän pitäisi tässä maassa ulottuttaa hallituksen kontrolli-valta ainakin niin pitkälle kuin se on ulottuttu muissakin maissa. Sosialisteina me selitämme että hallituksen olisi mentävä pitemmällekin, paljon pitemmälle, mutta me emme ole narreja uskoaksemme että nykyinen hallitus menisi niin pitkälle kuin sosialistinen hallitus empimättä menisi. Itsestään selvä on että elintarvekeruunne puhuttaessa on etupäässä otettava huomioon tuotteiden hinnat ja jakaminen. Kaksi tärkeää askelta elinkun-

tannusten saattamiseksi kansainväliselle ulottuvalle tasolle on hintojen huomattava laskeminen, sekä jakamisen kunnollinen ja tehokas järjestäminen. Me emme aijo esittää teille kuinka paljon hintoja olisi laskettava. Kuten olemme jo ennen selittäneet, tulisi sosialistisen hallituksen johdonmukaisesti poistamaan kaikki voitot. Sitä me emme odota teidän tekevän. Mutta me tiedämme että hintoja voidaan alentaa ja niitä pitäisi alentaa tunnustavasti. Elintarpeitten hinnat olisivat laskettavat sille tasolle, että ne suunnilleen, mikäli se nykyisen järjestelmän vallitessa on mahdollista, vastaisivat yksinkertaisia tuloja ja jakotuloksia. Me uskomme että teillä on valta alentaa hinnat siihen. Me uskomme että te voitte kyllä suunnitella sellaisen menettelyn yksityiskohdat, edellyttäen että te taivutte hyväksymään periaatteen että voittoa ei saa kiskoa. Me uskomme että hallitus voisi helposti asettaa käytäntöön minikäläisen hintasäännöstyksen hyvänsä yksinkertaisesti ottamalla haltuunsa tuotantolaitokset, tukkuliikkeet ja muut tuotannon ja jaon yhteydessä toimivat laitokset, jotka kieltäytyisivät olemasta kohtuullisia. Jakokysymyksen ratkaisemiseksi on hallituksen alettava ensimmäisestä välttämättömästä as-

keleesta joka on kunnollisen ja tehokkaan jakolaitoksen perusteena: rautateiden ottamisesta valtiolle ja niiden liikenteellä pitämisestä hallituksen kontrollin alla. Siten voisi hallitus asettaa käytäntöön melkein täydellisen jakojärjestelmän mahdollisimman vähällä kustannuksilla. Niin arkaaluontoinen kysymys rautateiden järjestelystä ratkeaisi silloin itsestään ja rautateiden yksityisten omistajien vaatimukset enemmistä voitoista kuolisivat siihen. Näiden yksityisten omistajien tekemien rautateiden korotusvaatimusten esiintymisen tämän vaikeimman kansallisen kriisimme vallitessa ei ole suinkaan rohkaiseva, ja se on täydellisessä ristiriidassa minkään hintojen alentamisperiaatteen kanssa, sillä vähimmäinkin talousopista tietävä tietää myöskin, että kapitalistisen järjestelmän vallitessa ei voida rajoittaa voittoja siinä määrässä että kansa siitä saisi etuja. Ei ole olemassa sellaista elävää kuin voitoton kapitalismi, jos koko tuotanto- ja jakolaitos, vaikkapa vain elintarpeita koskeva, otetaan kysymykseen. Kun voitot poistetaan, poistuu kapitalistiselta tuotantovalta tuottamisen ainoa kiihotin: voitto. Vähimmäinkin talousopista tietävä tietää myöskin, että kapitalistisen järjestelmän vallitessa ei voida rajoittaa voittoja siinä määrässä että kansa siitä saisi etuja. Ei ole olemassa sellaista elävää kuin voitoton kapitalismi, jos koko tuotanto- ja jakolaitos, vaikkapa vain elintarpeita koskeva, otetaan kysymykseen. Kun voitot poistetaan, poistuu kapitalistiselta tuotantovalta tuottamisen ainoa kiihotin: voitto.

MAILMANKATSOMUKSIA

VIHAN PURKAUS.

Eräs Preussin kutomateollisuuskeskuksessa asuva tehtailija on lahjottanut \$1,337 jaettavaksi palkinnoiksi sen vedenalaisen pääliikkeen, luutnantti Meuselille, ja miehistöille, joka yhdellä alnoalla retkellä on saanut 53,500 tonnia liittoutuneitten kauppalaivoja. Lahjansa mukana lähti tehtailija seuraavaan kaunopuheisen sisivästyksenpurkauksen: "Olen asettanut urhean väkeneä käyttäväksi 5,350 (Saksan) markkaa siitä, että olette upottaneet 53,500 tonnia vihollisen laivan kantavuutta. Kansojen elämä on otettava huomioon kansojen lakien edellä — ainakin senmoisen lain, jonka Saksan tuhoiksi ja omaksi edukseksi ovat kyhänneet kokoon lakmiehen, professorin ja nöyriselevien, tekopyhät sunnuntaiopettajat Amerikassa, Englannissa, Ranskassa, Venäjällä, Italiassa, Belgiassa, Serbiassa, Rumanianssa, Montenegrossa, Kiinassa, Jaapanissa, Monacossa, Liberiaassa, Siamissa, Australiassa, Canadassa, Portugalissa, Bolivassa, Brasiiliassa, Marokossa, Haitissa, Egyptissä, Guatemalassa ja muiden sellaisten moniväristen sisivästyksen puolesta taisteilijain kuin hontentottien ja kaferilaisten keskuudessa. "Kuka nyt jo ei olisi varma kunniaakaan saksalaisen isänmaamme ja sen kanssa liitossa olevain kansojen oikean asian voitosta? Kuka ei ennakkolta näkisi petollisen Englannin häviötä — maan, jota lakimieslurjuukset hallitsevat, ja toisten liittoutuneitten, joita tunnottomat lakimiehenä samaten vetävät nenästä ja hävyttömästi puljuaavat? Eläkööt kutola halveksivat sukellusvenesintakkimme! Ihkun kitallisuutemme heille!" — Montreal Star.

Ihmeenä kertovat

sanomalehdet erästä Marylandin niijasta, joka ei vielä ollut kuullut että Yhdysvallat olivat sodassa. Eukko selitti, että hänen miehensä lähtee joka aamu kello neljän aikaan työhön ja kun hän litasin kuuden jälkeen tulee kotiin, on hän niin väsyksissä, ettei jaksaa jutella mailman asioista. Itse muista taas ei viiteen vuoteen sanonut joutaneensa käymään kotoaan poissa missään muualla kuin kirkossa.

Hindenburg.

Toht. Johnson sanoi, että jos rotava mies ryyppää lujasti sivu seitsämänkymmenen, niin hän menettää parhaan elämänsänsä — ikäänkuin se ei silloin jo hyvin joutaisi mennäkin. Mutta jos tuossa lausunnossa on mitään perää, tulee saksalaisten suurelle Hindenburgille käymään hullusti. Hän on kova vetämään nahkaansa, juo suuret määrät "itäpreussilaista topeksaa," johon on sekoitettu portteria, Saksan sampaanjaa, kouljakkia ja burgundiviniä, sekä polttava tupakkaa päivät päästään ja enimmäin osan yöstäkin.

Sievä virka.

Windsorin tuomiorovastin virka on yksi Englannin kirkon vanhimpia virkapaikkoja. Pyhän Yrjön kappeli on "itsenäis-kuninkaallista" kirkkoja, samaten kuin Westminster Abbey, vapaa piispaallinnon valtiopiristä. Tuomiorovastilla ei ole kerrassaan mitään muuta tekemistä kuin olla tuomiokapitulin esimehenä ja pitää silmällä tuossa kauniissa kirkossa pidettäviä jumalanpalveluksia. Hänellä on palkkaa \$10,000 vuodessa ja mukheaa asunto Englannin ihanimassa seudussa. Sillä palkalla sitä jo kannattaa uskoa rutistaakin mitä hyvänsä.

Nämä vastaukset sanovat, että Butten itseensä union ei ole Butten tuhanista mainareista koskaan kuulunut muuta kuin pieni murtoosa, ollen se (kerkumäärään) 2,400, noin 20,000:sta jotka tavallisesti Butnessa työskentelevät. Myös vastattiin, että nykyään kuuluu entiseen Lännen Kaivosmiehistöön noin 2,000 jäsentä ja se kasvaa yhä, ja että kaikki Agacandan suulla kuuluvat entiseen L. K. liittoon, ja suljomaan 80 prosenttia voimalla. Jos näin on asianlaita, niin miksi enää narrataan itseämme? Miksi ei tunnusteta häviötä? Se on kuitenkin joskus tehtävä. Miksi ollaan itse syyllisiä samoihin rikoksiin joista ammattiohjeita syytetään — että ne eivät tiedä lopettaa lakkoja silloin kun se on hävitetty, vaan laittavat skäppäjä hallaan? Niin on nyt laita Butnessa, jos yllämainituissa vaatuksissa on perää — joita ei ole syytä epäillä, sillä ennen uskon järjestöä kuin joitakin yksilöitä, jotka ovat liian yltöpäisiä tunnustamaan teoriainsa voimattomuutta. Useat Buttessa viime aikoina tulleet miehet ovat samaa ilmoittaneet, vaan on ole sitä tahtonut tuoda julki, peläten että ne mahdollisesti häviölevät; vaan koska kymmenet työväenjärjestöt todistavat samaa, niin silloin en voi tehdä muuta kuin tuoda totuuden julki, vaikka se sitten luokitellaan joitakin. Lypsämistä se ei enää loukkaa, sillä tämä valtio on jo tarkoin lypsetty. Toveruudella. Emil Hendrickson. Samassa kokouksessa Seattlen keskusvirasto melkein yksimielisesti perusti valtakirjan, jonka se oli antanut Henry Wertenille, että hän voisi kerätä lakkoavustusta. Yllämainittu keräjä oli läsnä itse, eikä sanallakaan puolustanut itseään eikä järjestöään. Hakemukset todistuksineen ja palkkaavatuksineen ovat lähetettävät Toverin johtokunnalle tämän marraskuun kolmanteenkymmenenten päivään mennessä, osoitteella: Toverin Johtokunta, Box 99, Astoria, Ore. TOVERIN JOHTOKUNTA.

SILLOIN JA NYT

Entisen agitaattorin mielteitä lännen "rennosta kurssista." Se oli silloin "ison vihan aikana" kun tämän kirjottajalla oli tilaisuus tutustua länsipiiriin ja siellä vallitsevaan "rentoon kurssiin." Se oli silloin kuin Euroopan sota oli äskettäin alkanut ja "hävittänyt sosialismin maailmasta," kuten useat silloin luulivat ja väittivät tapahtuneen. Se oli silloin kun "ratikalismi" oli hajottanut suomalaisen sosialistijärjestön ja kun oli äskettäin perustettu "—listilla" lähdetty suuriäisesti tappamaan Toveria, Työmiestä ja Raivaajaa. Se oli silloin kun useat ajattelivat olevan vain pienen ajan kysymyksen, milloin Toverin täytyy kuolla. Se ei ollut erittäin innostavaa aikaa silloin. Toiminta osastoissa oli lamaanutunutta, suuri osa niitten jäsenistä oli vaipunut pessimismiin, monet olivat jättäneet jäsenmaksunsa maksamatta ja juttelivat vain siitä, kuinka Euroopan sota pyyhkäisi pois koko sosialismin käden käänneessä, ja siitä kuinka S. S. järjestös paasit tappelavat leipäpajoista. Useat toivoivat ja useat pelkäsivät Toverin kuolevan. Mutta oli niitäkin, jotka tiesivät että sosialismi ei voi hävitä, koska se on yhteiskunnallisen kehityksen tulos, ja koska yhteiskunnallinen kehitys jatkuu yhä siihen suuntaan, että sosialismin täytyy edistyä ja nousta, nousta siitä voimakkaammin, jota kovemmin sitä koetaan kallehtia militarisiin kallehtililla. Ne, jotka tämän ymmärsivät, toimivat yhä edelleenkin sitkeästi paikkakuntansa osastoissa ja uskoivat, että Toverin niin ahtaalla kuin olikin, voidaan vielä luokitteoiden työväestön yhteisillä ponnistuksilla nostaa parempiakin päiviä näkeään. Nyt ovat nämät paremmat päivät tulleet. Nyt on sosialismi Euroopassa riutauttanut itsensä irti siitä militarismin kuristuksesta, jolla se yritettiin tukahduttaa. Sosialismi on nyt etualla enemmän kuin se on koskaan ennen ollut. Venäjällä, ja varsinkin Suomessa, on se jo melkoisesti määrävissä asemassa. Yksipää Amerikankin suuret porvarilliset lehdet julkaisevat päivittäin huomattavia uutisia Euroopan sosialistien toimista ja Amerikan kapitalistiluokka ja Amerikan kapitalistiluokka on samaan aikaan ryhtynyt mitä häikäilemättömpiin keinoiniin sosialismin hävittämiseksi Amerikasta ja sosialistisen sanomalehdistön tappamiseksi. Sekin puolestaan vain osottaa, että sosialismi on kehittynyt sellaiseksi voimaksi, jota Amerikan kapitalistiluokka pelkää entistä enemmän. Nyt ei ole siis mitään syytä olla pessimistinen sosialismin edistymiseen ja tulevaisuuteen nähden yleensä. Samoin on S. S. järjestökin osottanut kyllin kestäväksi sitä myrskyä vastaan, jonka hävittäjät ja hajottajat ovat siihen kohdistaneet. Se lehti riepu, joka perustettiin tappamaan S. S. järjestön lehdistöä, on henkitoissa ja meidän lehtiliikkeemme on kaikki saatu voittoa tuottavalle kannalle. Halvinkin niistä. Toveritarin, on tuottanut voittoa viimeisenä tilivunna \$1,250. Menettelytapakysymys, joka on ollut suurin riitakysymyksemme, on myös käytännöllisesti ratkaistu Venäjällä, joten voimme Sefa Lepistö.

Liikkeenhoitajan paikka avoinna

Täten julistetaan Toverin Kustannusliikkeenhoitajan paikka haakekelpoisten puoluetoverien haettavaksi. Hakijan kelpoisuusehtona on että hän on kuulunut puolueeseen yhtämittaisesti vähintään kaksi vuotta, kykenee sujuvasti käyttämään englannin- ja suomenkieltä, sekä omaa tarpeellisen kokemuksen kirjapalnoalalla, voidakseen kunnollisesti hoitaa ne tehtävät, joita sanomalehteä kustantavan yhtiön liikkeenhoitajalta vaaditaan. Hakemukset todistuksineen ja palkkaavatuksineen ovat lähetettävät Toverin johtokunnalle tämän marraskuun kolmanteenkymmenenten päivään mennessä, osoitteella: Toverin Johtokunta, Box 99, Astoria, Ore. TOVERIN JOHTOKUNTA.